



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1719. usque ad annum 1720

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 13322648

§. 30. Variæ molestiæ Apostolico Legato irrogatæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67659)

Sæc. XVIII. quapropter insidias a Patre Josepho Periera intimo Pro-Regis amico structas latere suspicatus Pater Laureti injuriam ut præfatum Patrem Cantonem venire juberet; obtendebat enim Pater Laureti quod ipsum paucis ante diebus ad suam Ecclesiam Foxanensem emisisset. Sequenti mox die P. Periera, qui occurrens in Cantonensi urbe morabatur, Legatum accessit, atque ab eo objurgatum omnia sacra, profanaque contestabatur ac jurans dejeransque fidem suam, omnemque obedientiam ac submissionem erga Sacram Sedem, ipsumque Legatum, affirmabat etiam, in se nullam injuriam latæ culpam conferri posse, nulli tamen parciturum labori, ut Pro-Rex captivum Missionarium libertati reddi juberet. Enimvero Pater Ceru paulo post domum reverti permissus, exposuit, sibi culpam neglectus Mandarinis exhibitam a Governatore fuisse exprobatam, se vero respondisse, quod ipse duntaxat unam PP. Miliero, & Dubbadorio ea commisit, quæ Pater Aurianus & Prefector Macaonensis jam antea circumscriptum decreverant.

§. XXX.

Varia molestia Apostolico Legato irrogata.

Sæc. XVIII.

A. C. 1720.

Die decima quinta ejusdem Mensis
 Mediobarbus Patriarcha Tagin seu
 Cæsareum Oratorem unacum P Lau-
 reati, Fernandez & Pereira Jesuitis,
 Patre Ceru, & Patre Palazzo Augu-
 stinianorum Provinciali visum ibat:
 Præmissis utrinque humanitatis officiis
 Tagin Orator Legatum de diversis ejus
 legationem attinentibus interrogabat,
 cui tamen hic respondit, consultius sibi
 videri, ut ea, quæ scire averet, scri-
 ptotenus consignaret: consilium Oratori
 placuit, qui absente Legato Patribus Pe-
 reiara & Fernandez amicis suis dun-
 taxat quatuor vel quinque verba ad
 aures submissa voce loquebatur: Hi
 vero ad Legatum reversi, se a Tagin
 quæsitâ eidem proponenda percepisse
 referebant, eaque scripta Legato tra-
 diderunt, quibus perlectis Legatus, cum
 nil nisi convitia male consuta contra
 Cardinalem Tournonium contineri cer-
 neret, chartam in frustra discerpsit, hos-
 que Patres acri lixivio depexuit. His
 ita dimissis, Tagin Orator vespere ejus-
 dem diei quinque quæsitâ ab iis, quæ
 præfati Patres mane proposuerant,
 diversa transmisit, ad quæ Legatus vi-
 cissim, uti convenerat, scriptotenus re-
 spondit hunc in modum.

*Vianni Le-
 gat. della
 Chin. p. 20.*

Qo 4

Quæ-

Sæc. XVIII. Quæritur I. Qua de causa summus Pontifex misit in hoc imperium Excellentiam tuam?

II. Haberetne aliud verbum pro summo Pontifice ad Majestatem Imperatoris?

III. Tempore transacto venit Excellentissimus de Tournon & disputationem habuit super aliquam doctrinam. Idem fecitne hoc Marte proprio? Summus Pontifex eratne conscius, non?

IV. Anno 45. Majestatis sue ad ipso missi fuerunt ad summum Pontificem RR. PP. Barros & Beauliers & nullum venit responsum. Insuper Anno 47. ejusdem M. S. missi fuerunt RR. PP. Raymundus & Provana, nec post eorum discessum spatio X. annorum amplius ulla apparuit responsio, tumtummodo hoc anno dictum fuit, quod R. P. Provana propter infirmitates motus sit prope Indias.

Præter hæc habetne quid aliud E. V. R. ad primum, summus Pontifex imprimis me misit, ut reverenter inquirerem de incolumitate Imperatoris, & cum omni veneratione gratias agerem pro innumeris beneficiis collatis Ecclesiis, Missionariis & sanctæ Legationi.

Ad secundum, habeo Breve Pontificium clausum sigillatum, tradendum Imperatori.

Ad tertium, quæ egit Cardinalis Sæc. XVIII.
de Tournon circa sanctam legem probe A. C. 1720.
scivit summus Pontifex, a quo vere mis-
sus fuit.

Ad quartum, non venit responsum,
quia PP. Barros & Beauliers perierunt
in Mari, antequam in Europam perve-
nirent, similiter P. Raymundus mor-
tuus est in Regno Hispanico, P. vero
Josephus Provana, quia non habe-
bat diploma Imperatoris, nullam inve-
nit fidem, sed postquam pervenit Hun-
gias, exceptus est cum magno honore
a summo Pontifice, qui tamen pruden-
tissime timens, quod idem Pater per-
venire non posset ad Sinas propter mul-
tas suas infirmitates, juxta communem
sententiam Medicorum, sicut revera mor-
tuus est in itinere, nullum dedit re-
sponsum Imperatori tradendum. Verum
cum summus Pontifex magni faceret
eximias virtutes, Majestatemque Im-
peratoris, ac desideraret ostendere gra-
tum suum animum de multis Beneficiis,
quæ confert Ecclesiis, & Missionariis,
me mittere statuit.

Ad quintum, debeo humiles preces
porrigere Imperatori, ut permittat mihi
frequenter posse certiolem facere sum-
mum Pontificem de incolumitate M. S.
habeo aliqua munera nomine summi
Pontificis offerenda Imperatori, debeo

Sæc. XVIII. etiam humiliter rogare Imperatorem
A. C. 1720. pro aliquibus gratiis in bonum nostræ
 Religionis nomine summi Pontificis.

Instabant importune atque iterum
 PP. Laureati & Pereira, ut Metioban-
 bus in tertio responso cuncta a Car-
 nale Tournonio gesta reprobaret. Ip-
 sum quoque Pater Laureatus, qui
 diu Legatus in Cantone morabatur,
 P. Pereira in itinere Peckinum verum
 ad nauseam usque insinuabant.

Has Legati responsiones a Jesuita
 Sinice redditas Tagin Orator attente
 perlegerat, & clariorem adhuc respo-
 sionem a Legato petiit, & primo qui-
 dem super tertio quæsito, ad quod Le-
 gatus respondit: Nescio, an Eminen-
 tissimus de Tournon disputaverit, nec
 probe autem scio, quod idem vere fuerit
 missus a summo Pontifice, & quod de
 qua decreverit circa puritatem nostræ
 sanctæ doctrinæ, quæ fuerunt appro-
 bata a summo Pontifice.

Secundo. Super quinto responso in-
 terrogavit, quænam essent, pro quibus
 debebat rogare Imperatorem in bonum
 Religionis Christianæ.

Responsio. Multa possunt indices con-
 tingere spectantia ad bonum Religio-
 nis Christianæ atque ideo non possunt
 nunc determinare. Certo autem roga-
 turus sum Imperatorem, ut permit-

Sæc. XVIII.
A. C. 1720.

me exercere partes Superioris in Missione, & ut jubeat Mandarinos, & locorum præfidentes, ut relinquunt Ecclesias & Missionarios sine offensione & impedimentis.

Tertio. Interrogavit, quanto tempore Legatus erat permansurus in Sinis, *Responsio* summus Pontifex non determinavit.

Quarto. Qua de causa?

Responsio. Puto, quod velit prius videre an & quomodo inveniam gratiam in conspectu Imperatoris.

Hiscæ responsis Orator sibi satisfactum ostendit, petiitque a Legato Apostolico, quandonam Peckinum venire sibi luberet, quo prompti discessus desiderium monstrante Orator spondit, quod si secum Patriarcha iter instituere vellet, ubique omni honore excipiendus esset: unde mutuo consensu dies vigesima Octobris discessui præfixus est. His ita dispositis P. Pereira præsentibus cunctis Oratori retulit, quod post Legati adventum omnes Missionarii plenam eidem obedientiam se præstituros, unanimi sensu ac voto testati essent, & Lusitanæ Rex, cujus opera Legatus Sinas venisset, idem Missionariis præcepisset, declarans, quod Rex honorem æque ac injuriam huic Legato deferendam reputaret velut sibimetipsi delatam,

Sæc. XVIII. latam. Ad hæc Orator quidem nihil
 A. C. 1720. reposuit, monuit tamen Legatum, ut
 sibi in hoc itinere de fideli prospiceret
 Interprete, ne ex sinistro verborum in-
 tellectu magna nascantur absurda, quibus
 dictis Orator Legatum valere
 fit, missoque nuntio Imperatorem
 hucusque actis certiolem reddidit; Legatus
 vero literas adventus sui nuntio
 ad Imperatorem adjunxit, necnon
 eligendis itineris sui sociis agere ce-
 pit; cum autem Pro - Rex & Orator
 Patrem Ceru, utpote Legato fidelis-
 mum omnino excluderent, nec etiam
 Patrem Laureati, eoquod importunus
 apud Legatum Interpretis vices agere
 petiisset, admitterent, hinc Patriarcha
 ad duram, ut Patrem Pereiram cum Orator
 tore & Pro - Rege conspirantem se-
 geret, necessitatem se redactum vult.
 Patrem vero Laureati præmisit, eide-
 que literas ad Pedrinum & Ripam
 necnon ad Peckinenses Societatis So-
 periores consignavit, eos hortatus, ut
 suas vires & consilia sibi jungerent, sibi
 que, qua apud Imperatorem valeret
 auctoritate & gratia Verbum Dei præ-
 dicandi libertatem ac religionem Ca-
 tholicam in sua puritate & juxta Apo-
 stolica decreta observandi licentiam ob-
 tinere satagerent. Ipsemet Pater Lau-
 reati Mediobarbo Patriarchæ suam

monstravit epistolam, qua Peckinenses Sæc. XVIII.
 Jesuitas monuit, ut tandem summi Pon- A. C. 1720.
 tificis jussis obtemperarent, & Impe-
 ratoris cor in Missionis beneficium e-
 moliri conarentur.

§. XXXI.

*Prosperum iter Mediobarbi Legati
 Apostolici Peckinum versus.*

Præstituta igitur die pro futuro itinere *Halde Hist.*
 Peckinum versus magna navis in- *Sin. tom. 3.*
 struebatur; erigebatur in ejus malo ve- *Seff. 1.*
 xillum flavi coloris, cui grandiusculis *S. 282. p. 154.*
 literis intexta legebantur hæc verba:
Ex magno Occidente Legatus ad Impera-
torem venit. Sequenti die Legatus portu
 solvit, comitantibus eum Imperatoris
 Oratore, Mandarinis, aliisque Manda-
 rini *Zuntu* & Pro-Regis famulis, qui
 cunctas itineris impensas præstare jussi
 erant. Jam per novem dies mare ple-
 rumque inclementius Legato cum om-
 nium admiratione secundissimum divino
 favore cursum indulsit, unde tanquam
 per otium & non per laborem atque pe-
 riculum velis ac ventis mire colluden-
 tibus ad urbem *Kieng Heu* die septima
 Novembris appulsus est, continuato e-
 tiam itinere die decima tertia ejusdem
 Mensis in portum *Can Ceu* invehebatur,
 ubi in terram exscensione facta ad
 PP.